

»Hæleren og stjæleren« somu lön

Hetta sigur Atli Dam um »rollu« sjálvstýrisflokksins í seinasta partinum av røðuni í orðaskiftinum um lögmannsrøðuna. Hann spáar eisini, at stavnamaðurin verður at seta fólkaflokkinn út um gátt í mong ár.

Tað ábyrgdarloysi, sum hesir triggir flokkar hava sýnt við at halda fram í samfull fyra ár uttan at hava ein politikk at samvinna um, havi eg nortið við.

Grein 13 avskeplaði demokratið í stóran mun. Vit finga eitt minni lútadiktatur, sum nærum setti lögtingið av, sum í hvussu er avmarkaði leiklut tess til at vera luttakari í einum longum politiskum sjónleiki.

Kortini reypa sjálvstýrismenn av, at teir eru einastu verjar av veruligari liberalismu undir figgjarligari ábyrgd, meðan fólkafloksmenn skíra seg sjálvar frælslyntar og frísinnaðar, sum kundi slikt fyríkomið í samgongu sum hesari.

Tað kundi verið forvitnisligt at kanna, hvat liggur aftan fyri hetta reyp.

»Penir og hampiligir«

Sjálvstýrisflokkurin — hin peni og hampiligi — hevur spælt rolluna sum teir, ið ikki vilja tað figgjaróskil, sum valdað hevur, sum ikki góðtaka ta ótrúligu samanblanding av almennum og privatum pegningi, har ábyrgdin og undirskotið eru landsins — eru nationaliserað — meðan møguligt yvirskot er privat, og sum heldur ikki góðtaka tann órimliga vinning, einstakir draga burtur úr feløgum við stórum halli, halli, sum er dekkad av landskassanum.

Teir hava í ávisum ferum rópt upp um ábyrgdarloysi í iløgum og skúgvad meðábyrgd frá sær. Teir lasta andstöðuna — og her serliga Javnaðarflokkinn — fyri at hava verið við til at loysa uppgávur, sum ikki hóvaðu Sjálvstýrisflokkinum. Men eg fari at loyva mær at ívast í penheitini og hampiligheitini, tí kannar ein eftir, so hevur hetta í flestu ferum snúð seg um mál, har ikki sjálvstýris »vinir og kenningar« vóru uppi. Har slíkir hava verið, hevur hesin »peni« flokkur so sanniliga dugað at drigið til sín.

Tá ein er gingin inn í eina skipan, har §13 loyvir einum at steðga ábyrgdarleysu projektum, og ein so bert setur seg hendur í favn og tveitir ábyrgdina á aðrar, so hevur ein litið at hava hampiligheitina í.

Er so hartil tann politiska korrupsiónin so tvínað inn í alt samgonguarbeiðið, sum Hilmar Kass

hevur røð uppundir í umrøðu síni av lögmanni og granskoðaravirki hansara, so er tað uttan fyri alt mark av ábyrgdarloysi, at ein hevur latið hetta um seg ganga, tó at ein hevði §13 í hondini, at steðga ábyrgdarloysinum við.

Sum fyrr sagt, so fáa »hæleren og stjæleren samme lön«.

Skattaskipanin ófyrirreikað

Vit gjørdur hetta fyri at bjarga kelduskattinum, siga teir. Jú, men var tað ikki betri, um henda skattaskipan var fyrirreikað til litar, istaðin fyri, at figgjarmálaráðharrin setti eina skipan í verk, sum, eg hugsi, hann ongantíð veruliga hevur skilt, í hvussu er hevur hann ongantíð verið fúsar til at svara einum einasta spurningi um hesa skipan. Ein kundi næstan freistast til at givið lögmanni rætt, tá hesin sigur, at Torbjørn Poulsen einki hevur skilt.

Klippa klørnar í heyst

Sum rosinan í pylsuendanum hevur nú eitt av umboðum flokksins, valt í Norðoyum, endiliga avdúkað tann maniska illvilja, hann hevur ímóti øllum javnaðarfólki. Hetta hevur hann gjørt í teim ósakligu starvssetanum, hann hevur stríðst sum úlvur á skógv fyri at fremja. Aðrir verða tiknir fram um kvalifiseraðar umsóknarar, sum bert hava tað brek, at hann metir teir at halla til Javnaðarflokkinn.

Hesin átti at fingið klipt klørnar í heyst!

Nei, »penheitin« og »hampiligheitin« er so sanniliga farin at »krakelera«, og eg trúgvi litið uppá, at hesin flokkur veruliga vil eitt sakligt uppbyti ímillum privatan rakstur við ábyrgd og privatan rakstur við landskassaábyrgd.

Karrátt dupultspæl

Triði samgonguflokkurin — flokkur stavnansins — hevur spælt eina serliga rollu hesi ár. Samgonguflokkur so leingi, tað ræður um at tryggja sonevndum vinnulivsmønnum slagu í landskassan, men andstöðuflokkur í floksblaðnum og ígjøgnum stavnannin.

Teir hava meistarliga spælt eitt dupultspæl nú í fyra ár, við einum hampiligum vongi til sitt brúk, og einum karráðum fasistoidum vongi undir leiðslu stavnansins til sitt brúk.

Teir eru liberalir, tolerantir, frísinnaðir og frælslyntir reypar stavnamaðurin. Men er toleransan so stór, at hon røkkur til at geva stavnmanninum fritt spæl á sinum vongi, so mugu øll hampafólk harmast.

Fólkaflokkurin uttan ávirkan

Frísinnið er jú tað, at siggja stórt og fritt upp á ta knúlving og jagstran, sum stavnamaðurin fremur ímóti

oðrvísi hugsandi. Frælslyndið er frælsi til harðræði, mannahatur, asosiala herferð og láturliggeran av virðum, ið summi okkara hava valt at byggja hugsjónir okkara á.

Tað skal vera min spádómur, at so leingi hetta slagði av »frísinni« og »frælslyndi« dominerar fólkaflokkinn, so verður hann uttan politiska ávirkan eitt langt, langt tíðarskeið eftir november 1984.

So mikið av sømiligheit má ein rokna við, er eftir í øllum øðrum flokkum enn.

(Seinasta partin av røðu Atla Dams — ið snúði seg um undirgrunds-spurningin — prentaðu vit týsdagin 28. august.)

Sleppa nú aftur í skúla

Nú er summarfrítíðin hjá børnunum á Strøndum liðug. Fyrst í næstu viku sleppa tey aftur í skúla.

Teir 190 næmingarnir og 20 lærararnir koma til betri umstøður. Skúlin er útbýgdur og hevur fingið góðar 700 fermetrar afturat til undirvísingina. Edmund í Garði, skúla-

stjóri, upplýsir, at byggiarbeiðið hevur gingið skjótt. Tað hevur tikið styttri tíð enn mett var, tað fór at taka. Mikkjal Olsen hevur teknað nýggja byggingin og P/f Finn í Puntabyrgi hevur bygt. Útbyggingin kostar einar 10 mill. kr. Fyri hesar pengar hevur Stranda

skúli fingið fyra vanligar stovur, skúlakøk, héli til træsmið, bókasavn og stovur til lívfrøði og alis- og evnafrøði. Í gamla bygninginum eru tvær stovur broyttar, onnur til evning, hin til jarnsmið.

Eisini er ein forhøll bygd, har næmingarnir í Framhald á síðu 12